

[Bernhard Baunsgaard]

til eksperimenter, for at understrege, at intet teater er et rigtigt teater, uden at der i dette teater indgår eksperimenter. Men sådan som rammerne er, må vi også erkende, at betingelsen for, at man kan få eksperimenter frem, er en særbevilling. Jeg har en lidt forskellig formulering for Det rejsende Landsteater og for de faste landsdelsteatre. Jeg mener, at det, som Den jyske Opera under Det rejsende Landsteater er i færd med – jeg kan vel sige det på den måde – er så frækt og enestående – nemlig at man har sat sig for i løbet af nogle år at give Wagner – at det virkelig bør støttes. Derfor har jeg formuleret denne del af en paragraf på en sådan måde, at det skulle kunne imødekommes.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 82:

Forslag til lov om ændring af lov om musik.
(FremSAT 22/2 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Inge Fischer Møller (S):

Nu ser vi igen et tilsyneladende besnærende lovforslag fra kulturministeren. Det ser godt ud, hvis man læser det meget overfladisk, men indeholder som andre forslag camouflerede besparelser.

Jeg skal ikke bruge ret megen tid nu; jeg tror, det er bedre at bruge tiden under udvalgsarbejdet, men for det første synes jeg faktisk, at det ikke er rimeligt og heller ikke hæderligt af kulturministeren at fremstille lovforslaget i den form, når man kan læse, at

vi indtil nu har haft nogle regler, der går ud på, at staten har dækket udgifterne med 50 pct., og så har amter og kommuner suppleret med resten, og så er det så pænt formuleret i lovforslaget, at nu skal man altså kunne give indtil 50 pct. Så langt, så godt. Men når man så læser i bemærkningerne – og her vil jeg godt have lov til at citere – så støder man på et sådant afsnit, at man næsten ikke vil tro, det er rigtigt. Der står:

»I betragtning af de betydelige tilskud, som staten yder til landsdelsorkestrene, finder man det mest rimeligt« – var det ikke rimeligt, om ministeren hørte efter? – »at kulturministeriet får mulighed for selv at træffe beslutning om størrelsen af de statslige tilskud til landsdelsorkestrene, således at disse tilskud kan indgå i de almindelige overvejelser om fordeling af kulturministeriets økonomiske ressourcer.«

Det vil jeg meget gerne have uddybet, ikke som tidligere, da vi behandlede museumsloven, hvor jeg sagde, at det kunne vi få uddybet under udvalgsarbejdet, men jeg vil godt høre, hvad ministeren har tænkt sig med netop denne formulering, her og nu.

Og så vil jeg godt spørge om noget. Vi har under debatten om teaterloven hørt ret meget om mediernes interesse for loven. Når man har læst aviserne, så har ministeren overhovedet ikke talt om, at der også kom en revision af musikloven, og derfor vil jeg godt gøre lidt vold på mig selv, for man må jo også tænke lidt på søstersolidaritet og andet, men jeg vil godt spørge: er det, fordi det drejer sig om et lovforslag, som ministeren, når alt kommer til alt, ikke kan gå ind for? Sagt måske lidt mere konkret: skal det dølges, at man skal spare, at man skal kvæle nogle aktiviteter på dette område? Det vil jeg rent faktisk gerne have svar på nu.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg er ikke klar over, om fru Inge Fischer Møller har været til stede under behandlingen af teaterloven. Det går jeg ud fra at hun har, for en vis dels vedkommende i hvert fald. Hvis fru Inge Fischer Møller har hørt det halve af det, som fru Inge Fischer Møller nu tror jeg ikke har hørt, så vil det være gået op for hende, at dette lovforslag er fremsat efter præcis det samme princip som det fore-